

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.12.2006
KOM(2006) 863 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**De nærmere regler for samarbejde i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig havforurening
efter 2007**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**De nærmere regler for samarbejde i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig havforurening
efter 2007**

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

Fællesskabsindsatsen vedrørende utilsigtet og forsætlig havforurening har siden 1978 gjort det muligt gradvis at få et samarbejde på plads mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Med udgangspunkt i høstede erfaringer blev EF-rammebestemmelserne for samarbejde i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig havforurening¹ fastsat i 2000 ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2850/2000/EF. Hermed blev det muligt at samle de allerede indførte foranstaltninger inden for én enkelt ramme og samtidigt både forenkle og udbygge samarbejdet for perioden 1. januar 2000 til 31. december 2006.

Indsatsen og beredskabet vedrørende havforurening er baseret på tre søjler: udarbejdelse af beredskabstiltag, indførelse et EF-informationssystem for at lette informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og fremme af indsatsen ved hjælp af fællesskabsordningen for civilbeskyttelse².

Siden oprettelsen har fællesskabssamarbejdet været et unikt forum for udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne og derved bidraget til en væsentlig forbedring af forberedelsen af de ansvarlige og aktørerne i bekæmpelsen af utilsigtet og forsætlig havforurening i medlemsstaterne.

I dag deltager 20 havmedlemsstater og Norge og Island aktivt i EF-samarbejdet.

Siden 2001 er der sket ændringer på fællesskabsplan inden for forebyggelse, beredskab og indsats ved havforurening, navnlig med oprettelsen af Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA)³.

Denne meddelelse giver et indblik i fællesskabsindsatsen, hvad angår beredskab og indsats i forbindelse med havforurening, og anfører, hvordan opfølgningen og udviklingen er fuldt sikret fra 2007, når EF-samarbejdets rammebestemmelser udløber.

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2850/2000/EF af 20. december 2000 om fastsættelse af EF-rammebestemmelser for samarbejde i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig havforurening

² Rådets beslutning af 23. oktober 2001 (2001/792/EF) om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsats på civilbeskyttelsesområdet.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed

2. GENNEMGANG AF FÆLLESSKABSINDSATSEN HVAD ANGÅR BEKÆMPELSE AF HAVFORURENING

2.1 Fællesskabsrammen for samarbejde inden for utilsigtet og forsætlig havforurening

Fællesskabsrammen for samarbejde inden for utilsigtet og forsætlig havforurening, der blev fastsat i december 2000, er i stort omfang baseret på de erfaringer, der er høstet på området på fællesskabsplan siden 1978.

EF-samarbejdet, der er baseret på artikel 175 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har til formål at støtte og supplere den indsats, der gøres af medlemsstaterne til beskyttelse af havmiljøet, kysterne og folkesundheden mod risikoen for utilsigtet eller forsætlig havforurening med undtagelse af forurenende tilførsler fra land. Det drejer sig om utilsigtet og forsætlig forurening – uanset om det kommer fra skibe, off-shore platforme, kysten eller flodmundinger – og omfatter udledninger af skadelige stoffer til havmiljøet, herunder også deponerede materialer såsom ammunition.

Rammebestemmelserne om samarbejde på fællesskabsplan sigter navnlig mod at bidrage til og forbedre medlemsstaternes beredskab i tilfælde af utilsigtet udledning eller overhængende trussel om udslip af olie eller andre skadelige stoffer i havet. Formålet er ligeledes at bidrage til forebyggelse af farer og forbedre de gunstige betingelser for en effektiv gensidig bistand mellem medlemsstaterne. De har endelig også til formål at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at sikre afhjælpning af skader efter princippet om, at forurenere betaler.

Iværksættelsen af samarbejdet fungerer ved hjælp af en årlig handlingsplan, der især bygger på de prioriterede opgaver, hver enkelt medlemsstat har opstillet år for år. Foranstaltningerne kan tage form af kurser og seminarer, udveksling af eksperter, øvelser eller pilotprojekter med henblik på at forbedre teknikker og metoder ved indsatser og genetablering. Der arrangeres desuden foranstaltninger til at vurdere virkningerne for miljøet eller lære af indsatser under en ulykke. Det fastsatte budget til disse foranstaltninger var oprindeligt på 7 mio. EUR for perioden 2000-2006.

Europa-Parlamentet erkendte i 2003 fællesskabsordningens betydning og tilpassede referencebeløbene for at tage hensyn til udvidelsen. Det samlede budget blev fastsat til 12,6 mio. EUR for perioden.

Rammebestemmelserne for samarbejdet har desuden ført til indførelsen af et fællesskabsinformationssystem (CIS) på Kommissionens netsted til udveksling mellem medlemsstaterne imellem af oplysninger om indsatsmidler og andre foranstaltninger, der træffes i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig havforurening. Fællesskabets informationssystem omfatter Fællesskabets hjemmeside og de nationale hjemmesider med oplysninger om de nationale bekæmpelsesressourcer.

Kommissionen bistås af et forvaltningsudvalg (MCMP – Management Committee for Marine Pollution), der består af eksperter fra medlemsstaternes forvaltninger (miljø, transport og kystvagtjenester). Ud over den årlige fastlæggelse af prioriterede opgaver spiller forvaltningsudvalget en uovertruffen rolle som europæisk forum for udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne.

Europas have er omfattet af talrige regionale aftaler (Barcelona-konventionen, Bonn-overenskomsten, Helsinki-konventionen), og Kommissionen spiller en central rolle gennem sin aktive deltagelse i grupper, der beskæftiger sig med bekæmpelse af havforurening. Forvaltningsudvalget er imidlertid det eneste instrument på fællesskabsplan, der omfatter eksperter for alle de regionale områder.

2.2 Indsatsen ved havforureningsulykker

I tilfælde af en ulykke, hvis katastrofale omfang overstiger den nationale indsatskapacitet, har det ramte land siden 2001 kunnet henvende sig til civilbeskyttelsesordningen og MIC (Monitoring and Information Centre).

Civilbeskyttelsesordningen blev etableret i 2001 for efter anmodning at yde støtte i katastrofetilfælde og bidrage til at forbedre koordineringen af de indsatser, der gennemføres af medlemsstaterne og af Fællesskabet.

Adskillige regionale aftaler om utilsigtet havforurening fremmer den gensidige bistand og samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område, men civilbeskyttelsesordningen er et referenceinstrument på fællesskabsplan, der fremmer mobiliseringen af hjælp fra medlemsstaterne i tilfælde af en havforureningsulykke.

I forbindelse med en ulykke såsom *Prestige* svarede MIC straks på anmodningerne om assistance fra de spanske myndigheder ved at hjælpe med tilrådighedsstillelse af specialbåde, flydespærringer og overvågningsfly. Kommissionen iværksatte også hurtigt en observatørmission i Galicien. Den bidrog ligeledes med at varetage koordineringen mellem Spanien, Portugal og Frankrig, det tre lande, der var berørt af ulykken, således at der blev stillet hensigtsmæssige midler til rådighed for hver enkelt af dem. Den udsendte endvidere satellitbilleder af katastrofen, der var analyseret af Kommissionens Fælles Forskningscenter.

I sommeren 2006 svarede MIC meget hurtigt på anmodningen om hjælp fra de libanesiske myndigheder for at bekæmpe den forurening, der truede Libanon. Medens kamphandlingerne stadig var i gang, sendte MIC et eksperthold til at vurdere behovene på stedet og yde de lokale myndigheder videnskabelig og teknisk støtte. Med MIC's indsats kunne der leveres specialiseret udstyr fra 5 medlemsstater til Libanon. MIC formidlede ligeledes til medlemsstaterne en analyse af satellitbilleder. Det uformelle net blandt medlemsstater, der blev oprettet i forbindelse med forvaltningsudvalget for havforurening, har gjort den globale indsats lettere: medlemsstater fra forskellige regionale områder har i fællesskab sendt deres udstyr til et tredjeland.

2.3 Det Europæiske Søfartssikkerhedsagenturs rolle

I 2002 blev Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) oprettet⁴ til bl.a. at bistå Kommissionen og medlemsstaterne i iværksættelsen af fællesskabslovgivningen for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra fartøjer.

I 2004 blev Agenturets opgaver udvidet ved forordning (EF) nr. 724/2004, der tildeler Agenturet specifikke opgaver inden for bekæmpelse af forurening fra skibe i Fællesskabet.

---

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæiskagentur for søfartssikkerhed

I henhold til denne forordning skal Agenturet⁵ give medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig støtte i forbindelse med utilsigtet og forsætlig forurening fra skibe og støtter efter anmodning med supplerende midler medlemsstaternes forureningsbekæmpelsesordninger. Agenturets indsats er et supplement til fællesskabssamarbejdet inden for utilsigtet og forsætlig havforurening og fællesskabsordningen.

For at skabe en samlet ramme for indsatsen til forebyggelse af forurening forårsaget af olie og bekæmpelse af denne forurening vedtog Agenturet i oktober 2004 en handlingsplan for beredskabet i forbindelse med olieforurening (i det følgende benævnt "handlingsplanen")⁶ som fastsat i forordningen.

Siden marts 2006 kan katastroferamte medlemsstater kontakte Agenturet for at chartre forureningsbekæmpelsesfartøjer for ved supplerende midler at støtte den indsats, de selv gør for at bekæmpe forureningen. Disse fartøjer er blevet udvalgt efter et offentligt udbud og vil ligge klar i de fire områder, som de europæiske have består af. De af Agenturet chartrede fartøjer vil på anmodning stilles til rådighed for medlemsstaterne gennem fællesskabsordningen for civilbeskyttelse.

Agenturets personale, der er helliget indsatsen mod havforurening, er blevet udvidet betydeligt i 2005 og består nu af omkring 20 personer.

3. STATUS OVER FORANSTALTNINGER UNDER EF-RAMMEBESTEMMELSERNE INDEN FOR BEREDSKAB

3.1 EF-rammebestemmelserne har gjort det muligt at iværksætte foranstaltninger med betydelige virkninger.

Siden 2000 er der blevet iværksat over 40 foranstaltninger, hovedsagelig workshops, pilotprojekter og uddannelseskurser. Projekter med EU-dimension er blevet fremmet, dvs. projekter hvori deltager to eller flere medlemsstater.

Det drejede sig om ganske forskellige foranstaltninger: forskning i miljøskader, overvejelse af de lokale myndigheders rolle i beredskabet og indsatsen mod havforurening, foranstaltninger om opsamling af olien, behandling af olieaffald og de frivilliges rolle under en omfattende katastrofe.

Andre referenceforanstaltninger har opfyldt mere specifikke mål for fællesskabssamarbejdet.

Der er blevet udviklet et projekt om deponeret ammunition i havet og metoder til neutralisering heraf. Konklusionerne heraf samt de undersøgelser, der blev gennemført under nogle regionale aftaler (bl.a. HELCOM), har gjort det muligt at gøre væsentlige fremskridt på dette område.

---

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 724/2004 af 31. marts 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1406/2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed.

⁶ Handlingsplanen blev vedtaget af Agenturets bestyrelse på det 9. møde, der blev afholdt i Lissabon den 21. og 22. oktober 2004 (netsted: <http://www.emsa.eu.int>).

Hvad angår indsatsen med henblik på bekæmpelse af forsætlig forurening, har adskillige foranstaltninger om ulovlige driftsmæssige udledninger fra skibe hjulpet med til at forbedre udvekslingen medlemsstaterne imellem. Der er i øvrigt i Kommissionen blevet nedsat en ekspertgruppe, der udelukkende arbejder med satellitovervågning af olieforurening af havet (EGEMP).

Udvekslingen af erfaring på europæisk plan, der er den største plusværdi af fællesskabsforanstaltningerne vedrørende beredskab, er blevet iværksat gennem adskillige foranstaltninger med væsentlige virkninger. Der blev i 2002 navnlig lanceret et program for udveksling af eksperter mellem medlemsstaterne (EUMAREX) for at fremme uddannelsen og udvekslingen af erfaringer. Siden begyndelsen af 2004 har 111 personer fra 15 forskellige lande deltaget i hen ved tyve lande.

Fællesskabsinformationssystemet (CIS) på Kommissionens netsted er endvidere konstant blevet ajourført i perioden 2000-2006 for bl.a. at tage hensyn til udvidelsen. Medlemsstaterne har ofte fremhævet CIS som et unikt instrument til at virkeliggøre fællesskabssamarbejdet inden for havforurening.

Midtvejsevalueringen af programmet, der blev foretaget i marts 2004, og den globale evaluering af civilbeskyttelsesprogrammerne, der blev foretaget i juli 2005, understregede, at beredskabsforanstaltningerne havde gjort det muligt at opnå opmuntrende resultater på nationalt, regionalt og lokalt plan, såsom bedre oplysning af offentligheden og bevidstgørelse omkring beredskabets betydning. Disse foranstaltninger har desuden bidraget til at forebygge farer. Investeringerne i uddannelse, erfaringsudveksling og beredskab har i de seneste år gjort det muligt at udvikle en "fælles kultur" inden for utilsigtet havforurening.

3.2 EF-rammebestemmelserne har affødt andre retsakter

Siden vedtagelsen af EF-rammebestemmelserne om samarbejde har nogle retsakter erstattet de oprindelige målsætninger.

Rammebestemmelserne om samarbejde havde til formål at "*tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at sikre afhjælpning af skader efter princippet om, at forureneren betaler*". Der blev, navnlig efter *Prestige*-katastrofen, arrangeret workshops og pilotprojekter. Samtidigt blev der udarbejdet lovgivning om miljøskader med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader. Selv om direktivet kun delvis dækker utilsigtet havforurening, udgør det ikke desto mindre første etape til fastlæggelsen af fælles rammebestemmelser om ansvar med henblik på at forebygge miljøskader forårsaget af denne type ulykker.

EF-rammebestemmelserne ønskede i de oprindelige målsætninger at udbygge samarbejdet mellem medlemsstaterne, hvad angår forsætlig forurening og ulovlige driftsudslip fra skibe. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser sammen med Rådets rammeafgørelse 2005/667/RIA om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe, udgør nu retsgrundlaget for disse handlinger.

Denne rammeafgørelse pålægger faktisk medlemsstaterne at udpege kontaktpunkter og krav om information i tilfælde af forurening, der måtte ramme andre medlemsstater. Den omfatter

desuden bestemmelser, der skal lette valget af straffemyndighed med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe.

Andre retsakter understreger plusværdien af et fællesskabssamarbejde inden for beredskab og indsats.

Den tematiske strategi til beskyttelse og bevaring af havmiljøet, der blev vedtaget af Kommissionen den 24. oktober 2005⁷, fastsætter målsætninger og fælles principper på fællesskabsplan, der skal iværksættes på regionalhavsplan. Hver region skal fastlægge regionale miljømål og udarbejde indikatorer og overvågningstiltag for at vurdere fremskridt med hensyn til at nå disse mål. Det er hensigten at indarbejde foranstaltninger og specifikke mål inden for forureningsberedskab.

Kommissionen offentliggjorde den 7. juni 2006 grønbogen "En fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene", der fremhæver den indbyrdes påvirkning og afhængighed mellem sektorer, der har en tilknytning til havet, herunder beredskab og indsats i forbindelse med havforurening.

4. UDBYGNING OG OPFØLGNING AF FORANSTALTNINGER OM BEREDSKAB OG INDSATS FRA DEN 1. JANUAR 2007

4.1 Forbedre beredskabet efter 2007

Bedre sammenhæng i fællesskabspolitikken for beredskab i forbindelse med havforurening.

De hidtil gennemførte foranstaltninger har haft betydelige virkninger. De har bidraget til at udvikle visse retsakter.

Kommissionen, der er bevidst om det, der står på spil, har samtidigt ønsket at videreføre og udbygge eksisterende foranstaltninger ved at give Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur stadig flere opgaver, hvad angår beredskab og indsats i forbindelse med havforurening.

Kommissionen tilskynder til større sammenhæng i fællesskabspolitikken på området: EF-rammebestemmelserne for samarbejde bliver ikke fornyet i sin nuværende form, men foranstaltninger om beredskab vil blive videreført og udvidet på den mest hensigtsmæssige måde.

Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur vil videreføre og udarbejde beredskabstiltag

Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur er vokset betydeligt inden for beredskab i forbindelse med havforurening.

Forordning (EF) nr. 1406/2002 om oprettelse af Agenturet, ændret ved forordning (EF) nr. 724/2004 har gjort det muligt at iværksætte nogle beredskabstiltag. Som angivet i handlingsplanen for beredskabet i forbindelse med olieforurening (jf. pkt. 2.3) foretager Agenturet i medfør af forordningen ligeledes nogle foranstaltninger inden for beredskab for at iværksætte effektive indsatser.

---

⁷ Tematisk strategi til beskyttelse og bevaring af havmiljøet KOM(2005) 504 af 24.10.2005.

EMSA tilrettelagde i 2005 nogle workshops om indsatsen i forbindelse med havforurening og offentliggjorde en undersøgelse om anvendelsen af dispergeringsmidler. I 2006 fortsatte EMSA med at afholde workshops om indsatsen mod kemisk forurening og satellitovervågning af forureninger.

Ifølge handlingsplanen anføres det i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om flerårig finansiering af Agenturet⁸, der behandles i øjeblikket⁹, at Agenturet vil videreføre sine "støtteaktiviteter på områderne information, koordinering, samarbejde samt teknisk og videnskabelig støtte".

Agenturet anfører i sit arbejdsprogram for 2007, at det vil videreføre tilrettelæggelsen af denne type workshops og undersøgelser fremover. Finansieringsmåden for disse foranstaltninger bliver anderledes (offentligt udbud eller Agenturets egen tilrettelæggelse fremfor samfinansiering), men de opfylder lignende målsætninger som dem, der er sat for fællesskabssamarbejdet.

Andre fællesskabsprogrammer, der opfylder specifikke mål

I forbindelse med andre fællesskabsprogrammer, navnlig vedrørende samhørigheds- og forskningspolitik, er der specifikke foranstaltninger i gang inden for beredskab i forbindelse med utilsigtet og forsætlig forurening; de bliver videreført fra 2007.

Disse programmer måtte navnlig iværksætte foranstaltninger, der opfylder nogle af målsætningerne for EF-rammebestemmelserne om samarbejde, hvor EMSA ikke har kompetence: samarbejde med kompetente lokale myndigheder og naturbeskyttelsesorganisationer inden for risikoforebyggelse og indsats, miljøkonsekvensanalyser samt strandrensning.

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) tillader i øjeblikket samfinansiering gennem INTERREG-programmer for tværnational samarbejde af forebyggelsestiltag vedrørende f.eks. overvågning af skibsfarten, beskyttelse af kystområder, strategier og planer for risikostyring, databaser og modeller. Mål 1 og 2 under samhørighedspolitikken, EFRU og Samhørighedsfonden kan samfinansiere havneinvesteringer for at mindske risikoen for ulykker samt udstyr til hurtig indsats og behandling af affald i tilfælde af forurening. Alle disse samfinansieringer vil kunne fortsætte i perioden 2007-2013 ved at anvende de tre mål for EFRU (konvergens, konkurrenceevne og beskæftigelse, territorielt samarbejde) og Samhørighedsfondens indsatsområder. Under anvendelse af forurenere betaler-princippet vil regionalpolitikken dog ikke på dette område træde i stedet for fonden for erstatning af skader ved olieforurening (FIPOL).

Tilsvarende er havforurening en af de prioriterede opgaver, der er fastsat i programmet "bæredygtig overfladetransport" i forbindelse med det 5. og 6. rammeprogram for forskning.

Således blev omkring 17 aktioner helliget havforurening lanceret i forbindelse med det 6. rammeprogram for forskning, og de videreføres. Disse foranstaltninger vedrører navnlig

---

⁸ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om flerårig finansiering af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds tiltag til bekæmpelse af forurening fra skibe og om ændring af forordning (EF) nr. 1406/2002.

⁹ Dette forslag til forordning har allerede fået Rådets tilslutning i juni 2006 og Europa-Parlamentets i september 2006.

udvikling af risikoanalysemetoder, beslutningsstøtteværktøjer, detektionssystemer og olieopsamlingsystemer. Andre forskningsprojekter gør status over satellitanvendelsen. Det 7. rammeprogram for forskning (2007-2013) viderefører foranstaltningerne vedrørende havforurening. Det Fælles Forskningscenter har i øvrigt til hensigt selv at iværksætte en aktion om havovervågning (MASURE).

Udveksling af god praksis på fællesskabsplan fortsætter

Da EF-rammebestemmelserne om samarbejde ikke fornys, vil forvaltningsudvalget (MCMP) ikke fortsætte i sin nuværende form. Kommissionen er imidlertid overbevist om, at et sådant fællesskabsforum for udveksling af god praksis bidrager til at forbedre indsatsen ved ulykker på europæisk plan.

Kommissionen vil således sørge for fortsat at afholde specifikke møder, mindst en gang om året, med medlemsstaternes ansvarlige for beredskab og indsats. Disse møder, der bl.a. kunne være forbeholdt nyligt høstede erfaringer efter ulykker, vil blive holdt i egnede fora eller i EMSA.

4.2 Styrkelse af indsatsaktiviteterne ved utilsigtet havforurening efter 2007

Større sammenhæng i indsatsen på europæisk plan

EF-ordningen for civilbeskyttelse har siden 2002 været referenceinstrumentet på fællesskabsplan med hensyn til indsats i forbindelse med havforureningsulykker. Indsatsen i forbindelse med Prestige-ulykken og forureningen af de libanesiske kyster har vist, at ordningen er effektiv.

Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning om øget sikkerhed til søs, der blev vedtaget den 27. april 2004 efter arbejdet i det midlertidige udvalg om øget sikkerhed til søs, betydningen af det tværnationale samarbejde ved indsatser i katastrofetilfælde og behovet for god koordinering.

Fra 2007 vil fællesskabsordningen på civilbeskyttelsesområdet fortsat være instrumentet til indsatser i tilfælde af havforureningsulykker. Med EMSA's tilrådgivningsstilling af forureningsbekæmpelsesfartøjer via ordningen, hvis en medlemsstat anmoder om hjælp, er ordningen blevet styrket.

I disse forbindelser har Kommissionen til hensigt at udvikle koordineringen mellem informationscentret (MIC) og EMSA's afdeling for "indsats ved havforurening" for at indsatsen i tilfælde af katastrofer bliver så effektiv og kohærent som muligt. Som det blev bevist i forbindelse med forureningen af de libanesiske kyster, kan Agenturet yde Kommissionen teknisk bistand under katastroferne: Agenturets personale har en specifik fagviden og kan støtte MIC og/eller den ramte stat; Agenturet kan ligeledes bistå medlemsstaterne og Kommissionen med satellitbilleder og en analyse heraf.

Agenturet og MIC har formaliseret nogle samarbejdsaftaler for at gøre koordineringen bedre: de vedrører bl.a. udvikling af et gensidigt alarmsystem, integrering af EMSA i det pålidelige fælles katastrofekommunikations- og informationssystem, der er etableret inden for civilbeskyttelsesordningen (CECIS) og EMSA's deltagelse i udsendte eksperthold. Disse ordninger vil fremover blive ajourført regelmæssigt.

Udbygning af den operative støtte til medlemsstaterne

Kommissionen ønsker at udvikle den operative støtte til medlemsstaterne, bl.a. gennem mobilisering af ekspertise i nødstilfælde, såvel som gennem formidling i medlemsstaterne af den erfaring, der høstes i sådanne situationer.

Takket være nettet af forvaltningerne i medlemsstaterne, der fungerer døgnet rundt, fortsætter ordningen med at yde en nyttig operativ støtte, navnlig gennem informationsudveksling om behov. Kommissionen ønsker at forbedre dataindsamlingen i tilfælde af ulykker og formidling af regelmæssige ajourføringer til deltagerlandene.

Kommissionen fortsætter samarbejdet med de andre berørte internationale organisationer i forbindelse med indsatser, såsom regionale aftaler og De Forenede Nationers agenturer, som det var tilfældet med forureningen i Libanon.

Fællesskabets informationssystem (CIS) integrerer bl.a. de midler, der stilles til rådighed af EMSA. Fællesskabets forvaltning af fællesskabsinformationssystemet, der optog en central plads i samarbejdet, vil fortsætte fremover.

5. KONKLUSION

I henved tredive år har fællesskabsindsatsen inden for utilsigtet og forsætlig havforurening vokset sig stadig større: samarbejdet mellem medlemsstaterne, der i starten var uformelt, er nu baseret på det vigtige europæiske instrument til at fremme indsatsen: civilbeskyttelsesordningen. Erfaringerne fra de seneste katastrofer har vist, at Europas bidrag koordineret med de kompetente internationale havforureningsorganers og EMSA's indsats har været hurtig og effektiv.

De tidlige havforureningsulykker har haft betydelige miljøvirkninger. Unionen skal gøre sit til at undgå, at sådanne katastrofer gentager sig: beredskabsforanstaltningerne er mere end nogensinde nødvendige. Selv om EF-rammebestemmelserne om samarbejde udløber, har Kommissionen fra 2007 til hensigt at videreføre og fremme sin indsats inden for bekæmpelse af forurening forårsaget af skibe. Det Europæiske Søfarssikkerhedsagentur vil spille en stadig større rolle på dette område. Og fællesskabsindsatsen vil fra 2007 derfor kun blive mere effektiv.